

Дмитро ЧЕРЕДНИЧЕНКО

ТУПЦІ, ЛЯЛЮ, ТУПЦІ

Для маленьких

УКРАЇНСЬКІ
ПИСЬМЕННИКИ
Д І Т Я М

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН

Богдан

УДК 82-93
ББК 83.8(4Укр)
Ч-46

Серію “Українські письменники — дітям” засновано 2009 року

Чередниченко Д. С.

Ч-46 Тупці, лялю, тупці. Для маленьких / Д. С. Чередниченко. —
Тернопіль : Навчальна книга — Богдан, 2022 — 64 с. —
(Серія “Українські письменники — дітям”).

ISBN 978-966-10-7584-8

У цьому збірнику — оповідання, казки, загадки, віршики-забавлянки, що неодмінно сподобаються маленьким читайликам, стануть доброю підмогою для батьків і вихователів дошкільних закладів.

Залюбки читатимуть книжку й школярі молодших класів. Вона — дотепна і цікава. Та ще вчить, як на світі жить.

УДК 82-93
ББК 83.8(4Укр)

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

ISBN 978-966-10-7584-8

© Чередниченко Д.С., 2022
© Навчальна книга — Богдан, 2022

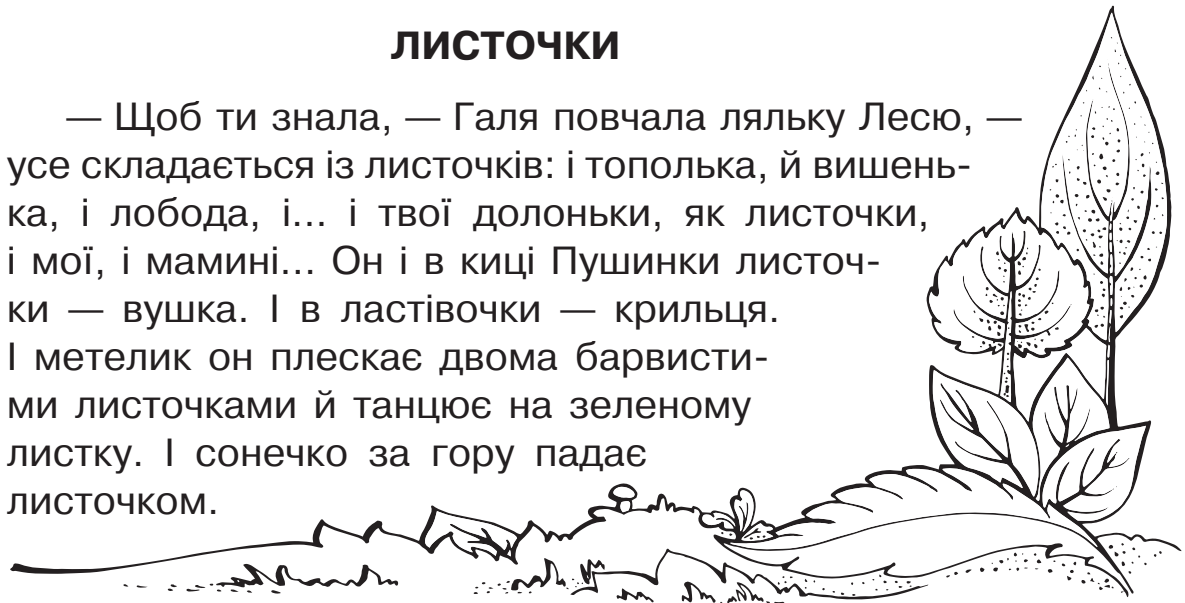

ХМАРИНКИ-ПІР'ІНКИ

Небо сьогодні синє й гладеньке, як плесо на ставку. Хтось кинув на небо білу пір'їну. Може, чайка або лебідь. Коло тієї пір'їни упала друга, третя... Уже три пір'їнки пливуть по небу, немов на ставку. Біля трьох пір'їн упали ще три пір'їни й пливуть по синьому, ніби човники. А тоді ще впали пір'їнки — і всі вже пливуть по синьому: пір'їнки-хмаринки, хмаринки-пір'їнки, мов човники.

ЛИСТОЧКИ

— Щоб ти знала, — Галя повчала ляльку Лесю, — усе складається із листочків: і тополька, й вишенька, і лобода, і... і твої долоньки, як листочки, і мої, і мамині... Он і в киці Пушинки листочки — вушка. І в ластівочки — крильця. І метелик он плескає двома барвистими листочками й танцює на зеленому листку. І сонечко за гору падає листочком.

ГА-А-АРНА КИЦЯ

— Кицю, дай мені лапку. Ляля маленька, лапка м'якенька. Привіт, привіт... Гарна киця, га-а-арна... Ляля погладить кицю по головці, по спинці, ще й по хвостику... Не забирай лапку, дам тобі добру канапку... Гарна киця, га-а-арна... І ляля гарна. Привіт, привіт.

ТУПЦІ, ЛЯЛЮ...

— Тупці, лялю, тупці... Постав ніжку рівно... одну, тепер другу... Так, та-а-ак. Годі вже на руках носитися. Пора самій ступати. Туп-туп — та й потупцяєш. Не бійся. Отак: диб, диб — та й подибаєш, чап, чап — та й почалапкаєш, почимчикуєш... Рівніше, сміливіше, лялю, — та й підеш, помандруєш і будеш ходити, як дівчинка Галя, як хлопчик Івасик, як мама, як тато і коник гривастий, і корівка рогата. Тупці, лялю, тупці...

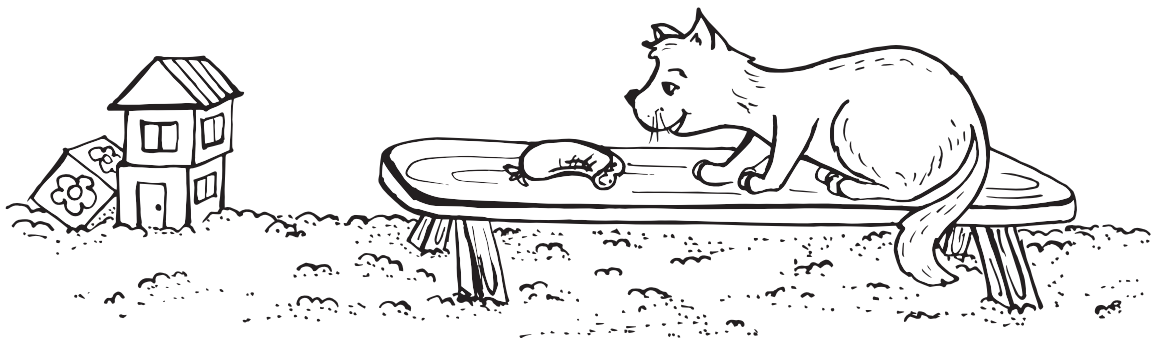

СТЕЖЕЧКА

Гей, побігла стежечка на зелені луки... Ой, ні, на зелений луг. Бо там не тільки трава, але й дерева ростуть. Тож побігла стежечка на зелений луг, а над нею ластівки літають, стежечку-побережечку вітають, кличуть дівчину Марічку прогулятися до річки.

А ЧОГО?

- Лялю, не ходи по хаті в самій льолі.
 - А чого?
 - Бо змерзнеш.
 - А мені не холодно.
 - Ти ж ходиш долі.
 - Я долі не гуляю... Я тільки з долу кицю підіймаю.
 - У киці м'якенькі лапки, вона вискочить сама на лавку.
 - А вона не хоче.
 - Ти їй покажи ковбаску і скажи: «Будь ласка!»
- Тепер і киця не долі, і ляля не мерзне у льолі.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.